

การใช้ประโยชน์ผลผลอยได้จากการใช้ประโยชน์ผลผลิตของมันสำปะหลังที่ปลูกในชุดดินกำแพงแสน
องค์ประกอบผลผลิตของมันสำปะหลังที่ปลูกในชุดดินกำแพงแสน

Utilization of By-product from Ethanol Factory on Growth, Yield and Yield Components
of Cassava Planted in Kamphaeng Saen Soil Series

ณัฐวุฒิ อ่อนเจียบ¹ ชัยสิทธิ์ ทองจู^{1*} ธรรมนูญช่วย¹ อัญชิชา พรมเมืองคุก¹
และธีรยุทธ คล้าชีน²

Nattawut Onchiab¹, Chaisit Thongjoo^{1*}, Tawatchai Inboonchuay¹, Aunthicha Phommuangkhuk¹
and Teerayut Klumchaun²

Received: January 10, 2022

Revised: March 4, 2022

Accepted: March 9, 2022

Abstract: The effects of by-products from ethanol factory (spent wash liquor (SWL) and treated waste water (TWW)) on growth, yield and yield components of cassava (var. Huay Bong 60) planted in Kamphaeng Saen soil series was investigated. The experimental design was Randomized Complete Block (RCBD) consisting of 11 treatments and 3 replications. The results revealed that the application of chemical fertilizer based on soil chemical analysis (CF_{DOA}) in combination with SWL of 20 m³/rai and TWW of 20 m³/rai ($CF_{DOA} + SWL_{20\text{ m}^3} + TWW_{20\text{ m}^3}, T_{10}$) provided the highest plant height, average weight/root and root width which were not significantly different from the application of CF_{DOA} in combination with SWL of 10 m³/rai and TWW of 10 m³/rai ($CF_{DOA} + SWL_{10\text{ m}^3} + TWW_{10\text{ m}^3}, T_9$) and the application of CF_{DOA} in combination with SWL of 20 m³/rai ($CF_{DOA} + SWL_{20\text{ m}^3}, T_3$). Furthermore, the $CF_{DOA} + SWL_{20\text{ m}^3} + TWW_{20\text{ m}^3} (T_{10})$ gave the highest fresh root yield and starch content which were not significantly different from the $CF_{DOA} + SWL_{10\text{ m}^3} + TWW_{10\text{ m}^3} (T_9)$, the $CF_{DOA} + SWL_{20\text{ m}^3} (T_3)$, the application of CF_{DOA} in combination with SWL of 40 m³/rai and TWW of 40 m³/rai ($CF_{DOA} + SWL_{40\text{ m}^3} + TWW_{40\text{ m}^3}, T_{11}$), the application of CF_{DOA} in combination with SWL of 40 m³/rai ($CF_{DOA} + SWL_{40\text{ m}^3}, T_4$), the application of CF_{DOA} in combination with of 80 and 40 m³/rai ($CF_{DOA} + TWW_{80\text{ m}^3} (T_8)$ and $CF_{DOA} + TWW_{40\text{ m}^3} (T_7)$). The $CF_{DOA} + SWL_{20\text{ m}^3} + TWW_{20\text{ m}^3} (T_{10})$ provided the highest starch yield/unit area, concentration of P and K in fresh root which were not significantly different from the $CF_{DOA} + SWL_{10\text{ m}^3} + TWW_{10\text{ m}^3} (T_9)$.

Keywords: by-product, cassava, spent wash liquor, treated waste water

บทคัดย่อ: ศึกษาผลของการใช้ประโยชน์ผลผลอยได้จากการใช้ประโยชน์ผลผลิตของมันสำปะหลังพันธุ์หัวยง 60 ที่ปลูกในชุดดินกำแพงแสน โดยวิเคราะห์แบบ RCBD

¹ ภาควิชาปัต្រพื่นที่ไทย คณะเกษตร กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จ. นครปฐม 73140

² คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จ. ปทุมธานี 12130

¹ Department of Soil Science, Faculty of Agriculture at Kamphaeng Saen, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom, 73140

² Faculty of Agricultural Technology, Rajamangala University of Technology Thanyaburi, Pathum Thani 12130

* Corresponding author: agrcht@ku.ac.th and thongjuu@yahoo.com

จำนวน 3 ชั้น ประกอบด้วย 11 ตัวรับทดสอบ ผลการศึกษา พบว่า การใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำกากส่าอัตรา 20 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ และน้ำบำบัดอัตรา 20 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ ($CF_{DOA} + SWL_{20 m^3} + TWW_{20 m^3}, T_{10}$) มีผลให้ความสูงต้น นำหนักเฉลี่ยต่อหัว และความกว้างหัวสดของมันสำปะหลังมากที่สุด ไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำกากส่าอัตรา 10 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ และน้ำบำบัดอัตรา 10 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ ($CF_{DOA} + SWL_{10 m^3} + TWW_{10 m^3}, T_9$) และการใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำกากส่าอัตรา 20 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ ($CF_{DOA} + SWL_{20 m^3}, T_3$) นอกจากนี้ $CF_{DOA} + SWL_{20 m^3} + TWW_{20 m^3} (T_{10})$ มีผลให้ผลผลิตหัวสด และเปอร์เซ็นต์เบ่งส่วนหัวสดของมันสำปะหลังมากที่สุด ไม่แตกต่างกับ $CF_{DOA} + SWL_{10 m^3} + TWW_{10 m^3} (T_9)$, $CF_{DOA} + SWL_{20 m^3} (T_3)$, การใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำกากส่าอัตรา 40 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ ($CF_{DOA} + SWL_{40 m^3} + TWW_{40 m^3}, T_{11}$) การใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำบำบัดอัตรา 80 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ ($CF_{DOA} + SWL_{40 m^3}, T_8$) และการใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำบำบัดอัตรา 40 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ ($CF_{DOA} + TWW_{80 m^3}, T_7$) $CF_{DOA} + SWL_{20 m^3} + TWW_{20 m^3} (T_{10})$ มีผลให้ผลผลิตเบ่งต่อพื้นที่ ความเข้มข้นของราดูฟอสฟอรัสและโพแทสเซียมที่สะสมในส่วนหัวสดของมันสำปะหลังมากที่สุด ไม่แตกต่างกับ $CF_{DOA} + SWL_{10 m^3} + TWW_{10 m^3} (T_9)$

คำสำคัญ: ผลผลอยได้, มันสำปะหลัง, น้ำกากส่า, น้ำบำบัด

คำนำ

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2562) รายงานว่าประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง 8.94 ล้านไร่ ได้ผลผลิตหัวมันสด 31.10 ล้านตัน คิดเป็นผลผลิตเฉลี่ยต่อพื้นที่ 3.56 ตัน/ไร่ โดยมันสำปะหลังมีการขยายการส่องออกและการเปิดตลาดในกลุ่มประเทศสหภาพยุโรปและสาธารณรัฐประชาชนจีน ทำให้มีโอกาสเพิ่มการส่องออก มันสำปะหลังได้มากขึ้น ประกอบกับรัฐบาลไทยได้สนับสนุนการสร้างโรงงานผลิตเอทานอลเพื่อใช้ทดแทนพลังงานเชื้อเพลิงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 ส่งผลให้ความต้องการผลผลิตหัวสดมันสำปะหลังเพิ่มขึ้น (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556) โรงงานอุตสาหกรรมมีผลผลอยได้เกิดขึ้นจากการบวนการผลิตเป็นจำนวนมาก เช่น กากตะกอนจากบ่อบำบัดน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมเยื่อกระดาษ กากตะกอนยีสต์ และน้ำวีแอนสจากโรงงานผลิตเอทานอล หากมันสำปะหลังจากโรงงานผลิตเบ่งมัน เป็นต้น โดยผลผลอยได้ดังกล่าวมีการนำกลับไปใช้ประโยชน์ค่อนข้างน้อยและมักก่อให้เกิดปัญหาต่อสิ่งแวดล้อม ในระยะยาวได้ (Thongjoo et al., 2005) ที่ผ่านมา มีรายงานเกี่ยวกับการนำผลผลอยได้มาใช้ประโยชน์

ในเบญจกับมันสำปะหลังค่อนข้างน้อย เช่น การใช้ผลผลอยได้จากโรงงานแหงชูรส (อา米-อา米) (ภาณุพงศ์ และคณะ, 2557) วัสดุอินทรีย์สมระหว่างกากตะกอนยีสต์และน้ำวีแอนส (ทิพวรรณ และคณะ, 2557) วัสดุอินทรีย์สมระหว่างผลผลอยได้จากโรงงานแหงชูรส และข้าวถั่ลอย (ธิรยุทธ และคณะ, 2560) กากตะกอนจากบ่อบำบัดน้ำเสีย (นิชากร และคณะ, 2562) เป็นต้น ปัจจุบันอุตสาหกรรมการผลิตเอทานอลมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากความต้องการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงที่เพิ่มขึ้น อีกทั้งปริมาณน้ำมันดิบจากธรรมชาติลดน้อยลง โดยผลผลอยได้จากอุตสาหกรรมการผลิตเอทานอลที่สำคัญ ได้แก่ น้ำกากส่า (spent wash liquor, SWL) และน้ำที่ผ่านการบำบัด (treated waste water, TWW) ซึ่งมีปริมาณมากถึง 839,500 และ 912,500 ลูกบาศก์เมตร/ปี ตามลำดับ (ปริศนา และคณะ, 2561) จึงเกิดแนวคิดในการศึกษาการใช้ประโยชน์ผลผลอยได้จากโรงงานผลิตเอทานอลต่อการเจริญเติบโต ผลผลิต และองค์ประกอบผลผลิตของมันสำปะหลัง ซึ่งนอกจากจะเป็นการนำผลผลอยได้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมแล้ว ยังเป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับเกษตรกรที่ปลูกมันสำปะหลังในบริเวณใกล้เคียงกับแหล่งของผลผลอยได้อีกด้วย

อุปกรณ์และวิธีการ

ศึกษาการใช้ประบอยช์น์ผลผลอยได้จากโรงงานผลิตเอกทานอลต่อการเจริญเติบโต ผลผลิต และองค์ประกอบผลผลิตของมันสำปะหลังพันธุ์หัวยง 60 ณ แปลงทดลองของภาควิชาปฐวิทยา คณะเกษตรฯ กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต กำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นชุดดินกำแพงแสน (Kamphaeng Saen soil series, Ks; Typic Haplustalfs; fine-silty, mixed, semiactive, isohyperthermic, Soil Survey Staff, 2003) เก็บตัวอย่างดินก่อนปลูกจากแปลงทดลองที่ระดับความลึก 0-30 เซนติเมตร เพื่อวิเคราะห์สมบัติบางประการของดิน ซึ่งใช้วิธีการวิเคราะห์ดินตามหลักคุณภาพปฏิบัติการวิเคราะห์ดินและพีซี (ทัศนឈើ แล้วจรัช្រី, 2542) ได้แก่ ค่า pH (1:1) ค่าสภาพกรานด์ไฟฟ้าของดินในสภาพคิ่อมตัวด้วยน้ำ (EC_e) ปริมาณ

อินทรีย์วัตถุ ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประไบช์น์ ปริมาณโพแทสเซียม แคลเซียม แมกนีเซียม และโซเดียมที่แตกเปลี่ยนได้ รวมทั้งเนื้อดิน (คณาจารย์ภาควิชาปฐวิทยา, 2558) สำหรับสมบัติบางประการของดินก่อนการทดลองได้แสดงไว้ใน (Table 1) ปลูกมันสำปะหลัง ในช่วงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2563-เดือนเมษายน พ.ศ. 2564 จำนวน 33 แปลงอยู่ แต่ละแปลงอยู่ขนาดกว้าง 5 เมตร และยาว 8 เมตร จำนวน 5 แปลง ทำการเก็บเกี่ยวเฉพาะ 3 แพลงดัง เน้นหัวและท้ายແກวะประมาณ 1 เมตร โดยมีพื้นที่เก็บเกี่ยวในแต่ละแปลงอยู่เท่ากับ 3 x 6 ตารางเมตร มีระยะห่างระหว่างต้น 1 เมตร และระยะห่างระหว่างແກวะ 1 เมตร วางแผนทดลองแบบ Randomized Complete Block (RCBD) ทำการทดลอง 3 ชั้น จำนวน 11 ตำรับทดลอง ดังนี้

ตำรับทดลอง	คำบรรยาย	สัญลักษณ์	ปริมาณธาตุอาหารหลัก (กิโลกรัม N-P ₂ O ₅ -K ₂ O ต่อไร่)
T ₁	ตำรับควบคุม	control	0 - 0 - 0
T ₂	ใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน	CF _{DOA}	16 - 0 - 4
T ₃	ใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำากสาอัตรา 20 ลูกบาศก์เมตร/ไร่	CF _{DOA} +SWL _{20 m3}	16.6 - 0.6 - 12.8
T ₄	ใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำากสาอัตรา 40 ลูกบาศก์เมตร/ไร่	CF _{DOA} +SWL _{40 m3}	17.2 - 1.2 - 21.6
T ₅	ใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำากสาอัตรา 80 ลูกบาศก์เมตร/ไร่	CF _{DOA} +SWL _{80 m3}	18.4 - 2.4 - 39.2
T ₆	ใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำำบัดอัตรา 20 ลูกบาศก์เมตร/ไร่	CF _{DOA} +TWW _{20 m3}	16 - 0 - 4
T ₇	ใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำำบัดอัตรา 40 ลูกบาศก์เมตร/ไร่	CF _{DOA} +TWW _{40 m3}	16 - 0 - 4
T ₈	ใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำำบัดอัตรา 80 ลูกบาศก์เมตร/ไร่	CF _{DOA} +TWW _{80 m3}	16 - 0 - 4
T ₉	ใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำากสาอัตรา 10 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ และนำบำบัดอัตรา 10 ลูกบาศก์เมตร/ไร่	CF _{DOA} +SWL _{10 m3} +TWW _{10 m3}	16.3 - 0.3 - 8.4
T ₁₀	ใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำากสาอัตรา 20 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ และนำบำบัดอัตรา 20 ลูกบาศก์เมตร/ไร่	CF _{DOA} +SWL _{20 m3} +TWW _{20 m3}	16.6 - 0.6 - 12.8
T ₁₁	ใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำากสาอัตรา 40 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ และนำบำบัดอัตรา 40 ลูกบาศก์เมตร/ไร่	CF _{DOA} +SWL _{40 m3} +TWW _{40 m3}	17.2 - 1.2 - 21.6

หมายเหตุ CF = chemical fertilizer
SWL = spent wash liquor

DOA = Department of Agriculture
TWW = treated waste water

การใส่ปุ๋ยเคมี ได้แก่ ปุ๋ยแอมโมเนียมชัลเฟต์ (21 %N) ปุ๋ยทริปเปิลซูเปอร์ฟอสฟेट (46 %P₂O₅) และปุ๋ยโพแทสเซียมคลอไรด์ (60 %K₂O) โดยแบ่งใส่ 2 ครั้งๆ ละครึ่งอัตรา ในแต่ละรอบทดลองที่อายุ 2 และ 4 เดือนหลังปลูก ยกเว้น 试验รับควบคุม (control) ข้อต่อการใส่ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดินสำหรับมันสำปะหลัง คือ 16 และ 4 กิโลกรัม N และ K₂O ต่อไร่ ตามลำดับ (กรมวิชาการเกษตร, 2553) สำหรับผลผลอยได้จากการงานผลิตເອທານອລີ່ມໃຫ້ในการทดลอง ได้แก่ น้ำกากส่า และน้ำที่ผ่านการบำบัดมาจากโครงการพัฒนาวิชาการระหว่าง บริษัท อินทิเกรทเต็ด รีสอร์ช เทคโนว์ จำกัด และภาควิชา ปฐวิทยา คณะเกษตรฯ กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จังหวัดนครปฐม (Table 2) โดยการใส่ผลผลอยได้ดังกล่าวจะแบ่งใส่ 4 ครั้ง ที่อายุ 2, 3, 4 และ 5 เดือนหลังปลูก กล่าวคือ 试验รับทดลองที่ 3, 4, 5, 9, 10 และ 11 ใส่น้ำกากส่าอัตรา 20, 40, 80, 10, 20 และ 40 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ ตามลำดับ ส่วน试验รับทดลองที่ 6, 7, 8, 9, 10 และ 11 ใส่น้ำที่ผ่านการบำบัดอัตรา 20, 40, 80, 10, 20 และ 40 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ ตามลำดับ

การเก็บข้อมูลการเจริญเติบโตของมันสำปะหลังที่อายุ 3, 6, 9 และ 12 เดือนหลังปลูก (จำนวน 10 ต้น/แปลงย่อย) ได้แก่ ความสูงต้น และค่าความเขียวของใบ (SPAD unit) (วัดตำแหน่งใบที่ 3-5 จากปลายยอด) โดยใช้เครื่อง chlorophyll meter (Minolta Co., Ltd., JAPAN: SPAD-502 model) สำหรับการเก็บผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตของมันสำปะหลังที่อายุ 12 เดือน (จำนวน 10 ต้น/แปลงย่อย) ได้แก่ ผลผลิตหัวสด น้ำหนักเฉลี่ยต่อหัว ความกว้างและความยาวหัวสด เปอร์เซ็นต์เบ็งส่วนหัวสด (ใช้เครื่อง Remain Scale) ผลผลิตแบ่งต่อพื้นที่ ความเข้มข้นของธาตุในตอเรเจน พอสฟอรัส และโพแทสเซียมที่สะสมในผลผลิตหัวสด

ข้อมูลการเจริญเติบโต ผลผลิต และองค์ประกอบผลผลิตที่ได้จากการทดลองนำมาวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางสถิติ (analysis of variance) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ DMRT (Duncan's multiple range test) ที่ระดับความเชื่อมั่นอยู่ที่ 95 ด้วยโปรแกรม Statistical Package for the Social Science for Windows (SPSS)

Table 1 Chemical and physical properties of soil before the experiment.

Properties	Results (0-30 cm)	Rating
pH (1:1)	7.46	slightly alkaline
EC _e (dS/m)	0.73	non-saline
Organic matter (%)	0.81	low
Available P (mg/kg)	33.55	high
Exchangeable K (mg/kg)	93.74	high
Exchangeable Ca (mg/kg)	1,185	high
Exchangeable Mg (mg/kg)	115.61	moderate
Exchangeable Na (mg/kg)	29.54	-
Texture	sandy loam	-

Table 2 Properties of by-product from ethanol factory before the experiment.

Properties	Results	
	Spent wash liquor (SWL)	Treated waste water (TWW)
pH	4.10	7.08
EC (dS/m)	16.15	2.85
Organic matter (%)	5.60	n.d.
Total N (mg/l)	300	n.d.
Available P ₂ O ₅ (mg/l)	300	n.d.
Exchangeable K ₂ O (mg/l)	4,400	n.d.
Total Ca (mg/l)	1,200	100
Total Mg (mg/l)	600	n.d.
Total S (mg/l)	500	300
Total Fe (mg/l)	n.d.	n.d.
Total Mn (mg/l)	n.d.	n.d.
Total Cu (mg/l)	n.d.	n.d.
Total Zn (mg/l)	n.d.	n.d.
Total B (mg/l)	n.d.	n.d.
Total Na (mg/l)	n.d.	200
Soluble Na (%)	0.16	0.47

Note n.d. = not detected

ผลการทดลองและวิจารณ์

การศึกษาการใช้ประยุกต์ผลผลิตได้จากโรงงานผลิตเอทานอลต่อการเจริญเติบโต ผลผลิต และองค์ประกอบผลผลิตของมันสำปะหลัง ปรากฏผลดังนี้

- การเจริญเติบโตของมันสำปะหลัง

1.1 ความสูงต้น

การใช้ปุ๋ยเคมีอย่างเดียว การใช้น้ำจากการสำายน้ำที่ผ่านการบำบัดร่วมกับปุ๋ยเคมี รวมทั้งตัวรับควบคุม (control) มีผลให้ความสูงต้นของมันสำปะหลังที่อายุ 3, 6, 9 และ 12 เดือนหลังปลูกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ (Table 3) กันล่าวคือ ที่อายุ 3 และ 6 เดือนหลังปลูก พบว่า การใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำจากการสำายน้ำ 20 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ และน้ำบำบัดอัตรา 20 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ ($CF_{DOA} + SWL_{20 \text{ m}^3} + TWW_{20 \text{ m}^3}, T_9$) มีผลให้ความสูงต้นของมันสำปะหลังมากที่สุด (251.46 เซนติเมตร) ไม่แตกต่างกับ $CF_{DOA} + SWL_{10 \text{ m}^3} + TWW_{10 \text{ m}^3}, T_9$ ขณะที่อายุ 12 เดือนหลังปลูก พบว่า $CF_{DOA} + SWL_{20 \text{ m}^3} + TWW_{20 \text{ m}^3}, T_{10}$ มีผลให้ความสูงต้นของมันสำปะหลังมากที่สุด (310.64 เซนติเมตร) รองลงมา คือ $CF_{DOA} + SWL_{10 \text{ m}^3} + TWW_{10 \text{ m}^3}, T_9$ ซึ่งไม่แตกต่างกับ $CF_{DOA} + SWL_{20 \text{ m}^3}, T_3$

ไม่แตกต่างกับการใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำจากการสำายน้ำ 10 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ และน้ำบำบัดอัตรา 10 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ ($CF_{DOA} + SWL_{10 \text{ m}^3} + TWW_{10 \text{ m}^3}, T_9$) และการใช้ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำจากการสำายน้ำ 20 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ ($CF_{DOA} + SWL_{20 \text{ m}^3}, T_3$) ที่อายุ 9 เดือนหลังปลูก พบว่า $CF_{DOA} + SWL_{20 \text{ m}^3} + TWW_{20 \text{ m}^3}, T_9$ มีผลให้ความสูงต้นของมันสำปะหลังมากที่สุด (251.46 เซนติเมตร) ไม่แตกต่างกับ $CF_{DOA} + SWL_{10 \text{ m}^3} + TWW_{10 \text{ m}^3}, T_9$ ขณะที่อายุ 12 เดือนหลังปลูก พบว่า $CF_{DOA} + SWL_{20 \text{ m}^3} + TWW_{20 \text{ m}^3}, T_{10}$ มีผลให้ความสูงต้นของมันสำปะหลังมากที่สุด (310.64 เซนติเมตร) รองลงมา คือ $CF_{DOA} + SWL_{10 \text{ m}^3} + TWW_{10 \text{ m}^3}, T_9$ ซึ่งไม่แตกต่างกับ $CF_{DOA} + SWL_{20 \text{ m}^3}, T_3$

Table 3 Plant height of cassava at different ages (months after planting, MAP).

Treatments	Plant height (cm)			
	3 MAP ^{1/}	6 MAP ^{1/}	9 MAP ^{1/}	12 MAP ^{1/}
T ₁ = control	60.31 ^{g 1/}	110.26 ^{l 1/}	157.57 ^{h 1/}	187.52 ^{h 1/}
T ₂ = CF _{DOA}	80.56 ^e	138.61 ^g	215.45 ^g	260.32 ^f
T ₃ = CF _{DOA} + SWL _{20 m3}	108.45 ^{ab}	180.58 ^{ab}	243.36 ^{bc}	297.47 ^{bc}
T ₄ = CF _{DOA} + SWL _{40 m3}	100.32 ^{cd}	172.59 ^{cd}	238.57 ^{cd}	290.45 ^c
T ₅ = CF _{DOA} + TWW _{80 m3}	73.43 ^f	130.44 ^h	209.40 ^g	236.40 ^g
T ₆ = CF _{DOA} + TWW _{20 m3}	93.63 ^d	160.51 ^f	225.52 ^f	273.47 ^e
T ₇ = CF _{DOA} + TWW _{40 m3}	95.51 ^d	165.39 ^{ef}	230.50 ^{ef}	276.44 ^{de}
T ₈ = CF _{DOA} + TWW _{80 m3}	97.67 ^d	169.78 ^{de}	233.57 ^{de}	281.65 ^d
T ₉ = CF _{DOA} + SWL _{10 m3} + TWW _{10 m3}	112.52 ^{ab}	183.52 ^{ab}	247.73 ^{ab}	302.42 ^b
T ₁₀ = CF _{DOA} + SWL _{20 m3} + TWW _{20 m3}	114.69 ^a	187.46 ^a	251.46 ^a	310.64 ^a
T ₁₁ = CF _{DOA} + SWL _{40 m3} + TWW _{40 m3}	106.68 ^{bc}	177.46 ^{bc}	240.50 ^c	293.53 ^c
F-test	**	**	**	**
CV (%)	13.40	12.42	13.68	12.61

^{1/} means within the same column followed by the same letter indicated no statistical difference by DMRT

** indicated significant difference at P< 0.01

1.2 ค่าความเขียวของใบ

การใส่ปุ๋ยเคมีอย่างเดียว การใส่น้ำกากสาและน้ำที่ผ่านการบำบัดร่วมกับปุ๋ยเคมี รวมทั้งตัวรับควนคุม (control) มีผลให้ค่าความเขียวของใบมันสำปะหลังที่อายุ 3, 6, 9 และ 12 เดือนหลังปลูกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ (Table 4) กล่าวคือ ที่อายุ 3 เดือนหลังปลูก พบว่า ทุกตัวรับทดลองที่มีการใส่ปุ๋ยเคมีอย่างเดียว การใส่น้ำกากสาและน้ำที่ผ่านการบำบัดร่วมกับปุ๋ยเคมี มีผลให้ค่าความเขียวของใบมันสำปะหลังใกล้เคียงกัน ส่วนที่อายุ 6, 9 และ 12 เดือนหลังปลูก พบว่า CF_{DOA} + SWL_{20 m3} + TWW_{20 m3} (T₁₀) มีผลให้ค่าความเขียวของใบมันสำปะหลังมากที่สุด ไม่แตกต่างกับ CF_{DOA} + SWL_{10 m3} + TWW_{10 m3} (T₉), CF_{DOA} + SWL_{20 m3} (T₃), การใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำกากสาอัตรา 40 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ และน้ำบำบัดอัตรา 40 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ (CF_{DOA} + SWL_{40 m3}, T₄), การใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำบำบัดอัตรา 80, 40 และ 20 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ (CF_{DOA} + TWW_{80 m3} (T₈), CF_{DOA} + TWW_{40 m3} (T₇) และ CF_{DOA} + TWW_{20 m3} (T₆)) โดยมีข้อสังเกตว่าค่าความเขียวของใบมันสำปะหลังที่อายุ 6 เดือนหลังปลูกมีค่าสูงที่สุด และมีแนวโน้มลดลงตามระยะเวลาของการศึกษา สอดคล้องกับณิชากร และคณะ (2562) ที่ทดลองกับมันสำปะหลัง ทั้งนี้เนื่องจากชุดดินกำแพงแสนมีปริมาณอินทรีย์ต่ำในระดับต่ำ ดังนั้น ปริมาณปุ๋ยที่ปลดปล่อยในโตรเจนลดลงตามระยะเวลา จึงส่งผลให้ค่าความเขียวของใบมันสำปะหลังลดลง ทั้งนี้เนื่องจากในโตรเจนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของคลอโรฟิลล์น้ำเงิน (ยงยุทธ, 2528) อย่างไรก็ตาม ตัวรับควนคุม (control) มีผลให้ค่าความสูงต้น และค่าความเขียวของใบมันสำปะหลังน้อยที่สุดในทุกระยะการเจริญเติบโต

Table 4 Leaf greenness (SPAD unit) of cassava at different ages (months after planting, MAP).

Treatments	SPAD unit			
	3 MAP ^{1/}	6 MAP ^{1/}	9 MAP ^{1/}	12 MAP ^{1/}
T ₁ = control	38.56 ^{b 1/}	36.72 ^{c 1/}	34.56 ^{c 1/}	32.89 ^{d 1/}
T ₂ = CF _{DOA}	43.64 ^a	46.39 ^b	43.51 ^b	41.27 ^{bc}
T ₃ = CF _{DOA} + SWL _{20 m3}	44.79 ^a	50.36 ^a	47.25 ^a	45.36 ^a
T ₄ = CF _{DOA} + SWL _{40 m3}	44.60 ^a	49.76 ^a	46.51 ^{ab}	44.21 ^a
T ₅ = CF _{DOA} + TWW _{80 m3}	43.38 ^a	45.12 ^b	43.33 ^b	40.34 ^c
T ₆ = CF _{DOA} + TWW _{20 m3}	44.38 ^a	49.28 ^a	44.69 ^{ab}	43.28 ^{ab}
T ₇ = CF _{DOA} + TWW _{40 m3}	44.51 ^a	49.53 ^a	45.14 ^{ab}	43.41 ^{ab}
T ₈ = CF _{DOA} + TWW _{80 m3}	44.53 ^a	49.64 ^a	45.28 ^{ab}	43.56 ^{ab}
T ₉ = CF _{DOA} + SWL _{10 m3} + TWW _{10 m3}	45.30 ^a	51.18 ^a	47.36 ^a	45.42 ^a
T ₁₀ = CF _{DOA} + SWL _{20 m3} + TWW _{20 m3}	45.33 ^a	51.26 ^a	47.64 ^a	45.53 ^a
T ₁₁ = CF _{DOA} + SWL _{40 m3} + TWW _{40 m3}	44.63 ^a	50.23 ^a	46.69 ^{ab}	44.29 ^a
F-test	**	**	**	**
CV (%)	13.76	12.94	13.92	13.52

^{1/} means within the same column followed by the same letter indicated no statistical difference by DMRT

** indicated significant difference at P< 0.01

2. ผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตของมันสำปะหลัง

2.1 ผลผลิตหัวสดและน้ำหนักเฉลี่ยต่อหัว การใส่ปุ๋ยเคมีอย่างเดียว การใส่น้ำากากสาและน้ำที่ผ่านการบำบัดร่วมกับปุ๋ยเคมี รวมทั้งดำรับควบคุม (control) มีผลให้ผลผลิตหัวสดและน้ำหนักเฉลี่ยต่อหัวของมันสำปะหลังที่อายุ 12 เดือนหลังปลูก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ (Table 5) กล่าวคือ CF_{DOA} + SWL_{20 m3} + TWW_{20 m3} (T₁) มีผลให้ผลผลิตหัวสดของมันสำปะหลังมากที่สุด (12.22 ตัน/ไร่) ไม่แตกต่างกับ CF_{DOA} + SWL_{10 m3} + TWW_{10 m3} (T₉), CF_{DOA} + SWL_{20 m3} (T₃), CF_{DOA} + SWL_{40 m3} + TWW_{40 m3} (T₁₁), CF_{DOA} + SWL_{40 m3} (T₄), CF_{DOA} + TWW_{80 m3} (T₈) และ CF_{DOA} + TWW_{40 m3} (T₇) นอกจากนี้ CF_{DOA} + SWL_{20 m3} + TWW_{20 m3} (T₁₀) ยังมีผลให้น้ำหนักเฉลี่ยต่อหัวของมันสำปะหลังมากที่สุด (0.57 กิโลกรัม) ไม่แตกต่างกับ CF_{DOA} + SWL_{10 m3} + TWW_{10 m3} (T₉), CF_{DOA} + SWL_{20 m3} (T₃) และ CF_{DOA} + SWL_{40 m3} + TWW_{40 m3} (T₁₁) ขณะที่ดำรับควบคุม (control) มีผลให้ผลผลิตหัวสดและน้ำหนักเฉลี่ยต่อหัวของมันสำปะหลัง

สำปะหลังน้อยที่สุด (3.42 ตัน/ไร่ และ 0.21 กิโลกรัม ตามลำดับ)

2.2 ความกว้างและความยาวหัวสด

การใส่ปุ๋ยเคมีอย่างเดียว การใส่น้ำากากสาและน้ำที่ผ่านการบำบัดร่วมกับปุ๋ยเคมี รวมทั้งดำรับควบคุม (control) มีผลให้ความกว้างและความยาวหัวสดของมันสำปะหลังที่อายุ 12 เดือนหลังปลูก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ (Table 5) กล่าวคือ CF_{DOA} + SWL_{20 m3} + TWW_{20 m3} (T₁₀) มีผลให้ความกว้างหัวสดของมันสำปะหลังมากที่สุด (5.51 เซนติเมตร) ไม่แตกต่างกับ CF_{DOA} + SWL_{10 m3} + TWW_{10 m3} (T₉), CF_{DOA} + SWL_{20 m3} (T₃), CF_{DOA} + SWL_{40 m3} + TWW_{40 m3} (T₁₁) และ CF_{DOA} + SWL_{40 m3} (T₄) ขณะที่ดำรับควบคุม ที่มีการใส่ปุ๋ยเคมีอย่างเดียว การใส่น้ำากากสาและน้ำที่ผ่านการบำบัดร่วมกับปุ๋ยเคมีมีผลให้ความกว้างหัวสดของมันสำปะหลังใกล้เคียงกันในช่วง 21.11-23.76 เซนติเมตร ส่วนดำรับควบคุม (control) มีผลให้ความกว้างและความยาวหัวสดของมันสำปะหลังน้อยที่สุด (3.52 และ 17.36 เซนติเมตร ตามลำดับ)

Table 5 Fresh root yield, average weight/root, root width and root length of cassava at 12 months after planting.

Treatments	Fresh root yield (ton/rai)	Average weight/ root (kg)	Root width (cm)	Root length (cm)
T ₁ = control	3.42 ^{f 1/}	0.21 ^{f 1/}	3.52 ^{e 1/}	17.36 ^{b 1/}
T ₂ = CF _{DOA}	8.88 ^{de}	0.38 ^e	4.32 ^d	22.52 ^a
T ₃ = CF _{DOA} + SWL _{20 m³}	11.67 ^{abc}	0.53 ^{abc}	5.41 ^a	23.51 ^a
T ₄ = CF _{DOA} + SWL _{40 m³}	11.21 ^{abc}	0.48 ^{cd}	5.33 ^a	23.36 ^a
T ₅ = CF _{DOA} + SWL _{80 m³}	8.53 ^e	0.35 ^e	4.16 ^d	21.11 ^a
T ₆ = CF _{DOA} + TWW _{20 m³}	10.18 ^{cd}	0.45 ^d	4.72 ^c	23.12 ^a
T ₇ = CF _{DOA} + TWW _{40 m³}	10.51 ^{bc}	0.46 ^d	4.83 ^c	23.18 ^a
T ₈ = CF _{DOA} + TWW _{80 m³}	10.89 ^{abc}	0.47 ^d	5.12 ^b	23.24 ^a
T ₉ = CF _{DOA} + SWL _{10 m³} + TWW _{10 m³}	11.88 ^{ab}	0.55 ^{ab}	5.43 ^a	23.54 ^a
T ₁₀ = CF _{DOA} + SWL _{20 m³} + TWW _{20 m³}	12.22 ^a	0.57 ^a	5.51 ^a	23.76 ^a
T ₁₁ = CF _{DOA} + SWL _{40 m³} + TWW _{40 m³}	11.34 ^{abc}	0.51 ^{bcd}	5.38 ^a	23.42 ^a
F-test	**	**	**	**
CV (%)	13.81	12.13	12.31	11.67

^{1/} means within the same column followed by the same letter indicated no statistical difference by DMRT

** indicated significant difference at P< 0.01

2.3 เปอร์เซ็นต์เบ่งส่วนหัวสุดและผลผลิตเบ่งต่อพื้นที่

การใส่ปุ๋ยเคมีอย่างเดียว การใส่น้ำจากการใส่ปุ๋ยเคมีอย่างเดียว การใส่น้ำจากการใส่ปุ๋ยเคมีอย่างเดียว การใส่ปุ๋ยเคมี รวมทั้งตัวรับควบคุม (control) มีผลให้เปอร์เซ็นต์เบ่งส่วนหัวสุดและผลผลิตเบ่งต่อพื้นที่ของมันสำปะหลังที่อายุ 12 เดือนหลังปลูก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ (Table 6) กล่าวคือ CF_{DOA} + SWL_{20 m³} + TWW_{20 m³} (T₁₀) มีผลให้เปอร์เซ็นต์เบ่งส่วนหัวสุดของมันสำปะหลังมากที่สุด (28.33 เปอร์เซ็นต์) ไม่แตกต่างกับ CF_{DOA} + SWL_{10 m³} + TWW_{10 m³} (T₁₁)

CF_{DOA} + SWL_{40 m³} + TWW_{40 m³} (T₁₁), CF_{DOA} + SWL_{40 m³} (T₄), CF_{DOA} + TWW_{80 m³} (T₈), CF_{DOA} + TWW_{40 m³} (T₇) และ CF_{DOA} + TWW_{20 m³} (T₆) นอกจากนี้ CF_{DOA} + SWL_{20 m³} + TWW_{20 m³} (T₁₀) ยังมีผลให้ผลผลิตเบ่งต่อพื้นที่ของมันสำปะหลังมากที่สุด (3.46 ตัน/ไร่) ไม่แตกต่างกับ CF_{DOA} + SWL_{10 m³} + TWW_{10 m³} (T₁₁) ขณะที่ตัวรับควบคุม (control) มีผลให้เปอร์เซ็นต์เบ่งส่วนหัวสุดและผลผลิตเบ่งต่อพื้นที่ของมันสำปะหลังน้อยที่สุด (22.32 เปอร์เซ็นต์ และ 0.76 ตัน/ไร่ ตามลำดับ)

Table 6 Starch contents and starch yield of cassava at 12 months after planting.

Treatments	Starch contents (%)	Starch yield (ton/rai)
$T_1 = \text{control}$	22.32 ^{d 1/}	0.76 ^{i 1/}
$T_2 = \text{CF}_{\text{DOA}}$	25.12 ^{bc}	2.23 ^h
$T_3 = \text{CF}_{\text{DOA}} + \text{SWL}_{20 \text{ m}^3}$	27.63 ^{ab}	3.22 ^{bc}
$T_4 = \text{CF}_{\text{DOA}} + \text{SWL}_{40 \text{ m}^3}$	27.21 ^{abc}	3.05 ^{de}
$T_5 = \text{CF}_{\text{DOA}} + \text{SWL}_{80 \text{ m}^3}$	24.86 ^c	2.12 ^h
$T_6 = \text{CF}_{\text{DOA}} + \text{TWW}_{20 \text{ m}^3}$	26.18 ^{abc}	2.67 ^g
$T_7 = \text{CF}_{\text{DOA}} + \text{TWW}_{40 \text{ m}^3}$	26.63 ^{abc}	2.80 ^{fg}
$T_8 = \text{CF}_{\text{DOA}} + \text{TWW}_{80 \text{ m}^3}$	26.84 ^{abc}	2.92 ^{ef}
$T_9 = \text{CF}_{\text{DOA}} + \text{SWL}_{10 \text{ m}^3} + \text{TWW}_{10 \text{ m}^3}$	28.18 ^a	3.35 ^{ab}
$T_{10} = \text{CF}_{\text{DOA}} + \text{SWL}_{20 \text{ m}^3} + \text{TWW}_{20 \text{ m}^3}$	28.33 ^a	3.46 ^a
$T_{11} = \text{CF}_{\text{DOA}} + \text{SWL}_{40 \text{ m}^3} + \text{TWW}_{40 \text{ m}^3}$	27.54 ^{ab}	3.12 ^{cd}
F-test	**	**
CV (%)	12.14	12.28

^{1/} means within the same column followed by the same letter indicated no statistical difference by DMRT

** indicated significant difference at P< 0.01

2.4 ความเข้มข้นของธาตุอาหารที่สะสมในผลผลิตหัวสลด

การใส่ปุ๋ยเคมีอย่างเดียว การใส่น้ำากาส่า และน้ำที่ผ่านการบำบัดร่วมกับปุ๋ยเคมี รวมทั้งตัวรับควบคุม (control) มีผลให้ความเข้มข้นของธาตุอาหารที่สะสมในผลผลิตหัวสลดของมันสำปะหลังที่อายุ 12 เดือนหลังปลูก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ยิ่งทางสถิติ (Table 7) กล่าวคือ $\text{CF}_{\text{DOA}} + \text{SWL}_{20 \text{ m}^3} + \text{TWW}_{20 \text{ m}^3}$ (T_{10}) มีผลให้ความเข้มข้นของธาตุในต่อเจนที่สะสมในส่วนหัวสลดของมันสำปะหลังมากที่สุด (0.235 เปอร์เซ็นต์) ไม่แตกต่างกับ $\text{CF}_{\text{DOA}} +$

$\text{SWL}_{10 \text{ m}^3} + \text{TWW}_{10 \text{ m}^3}$ (T_9), $\text{CF}_{\text{DOA}} + \text{SWL}_{20 \text{ m}^3}$ (T_3), $\text{CF}_{\text{DOA}} + \text{SWL}_{40 \text{ m}^3} + \text{TWW}_{40 \text{ m}^3}$ (T_{11}) และ $\text{CF}_{\text{DOA}} + \text{SWL}_{40 \text{ m}^3}$ (T_4) นอกจากนี้ $\text{CF}_{\text{DOA}} + \text{SWL}_{20 \text{ m}^3} + \text{TWW}_{20 \text{ m}^3}$ (T_{10}) ยังมีผลให้ความเข้มข้นของธาตุฟอสฟอรัสและโพแทสเซียมที่สะสมในส่วนหัวสลดของมันสำปะหลังมากที่สุด (0.180 และ 1.502 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ) ไม่แตกต่างกับ $\text{CF}_{\text{DOA}} + \text{SWL}_{10 \text{ m}^3} + \text{TWW}_{10 \text{ m}^3}$ (T_{11}) ขณะที่ตัวรับควบคุม (control) มีผลให้ความเข้มข้นของธาตุในต่อเจน ฟอสฟอรัส และโพแทสเซียมที่สะสมในส่วนหัวสลดของมันสำปะหลังน้อยที่สุด (0.123, 0.074 และ 0.678 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ)

Table 7 Concentrations of total N, P and K in fresh root of cassava at 12 months after planting.

Treatments	Total N (%)	Total P (%)	Total K (%)
T ₁ = control	0.123 ^{h 1/}	0.074 ^{f 1/}	0.678 ^{h 1/}
T ₂ = CF _{DOA}	0.208 ^{fg}	0.098 ^e	1.312 ^f
T ₃ = CF _{DOA} + SWL _{20 m3}	0.231 ^{abc}	0.163 ^b	1.480 ^b
T ₄ = CF _{DOA} + SWL _{40 m3}	0.223 ^{bcde}	0.132 ^c	1.463 ^{bc}
T ₅ = CF _{DOA} + SWL _{80 m3}	0.200 ^g	0.093 ^e	1.284 ^g
T ₆ = CF _{DOA} + TWW _{20 m3}	0.216 ^{ef}	0.118 ^d	1.428 ^e
T ₇ = CF _{DOA} + TWW _{40 m3}	0.217 ^{def}	0.122 ^{cd}	1.432 ^{de}
T ₈ = CF _{DOA} + TWW _{80 m3}	0.220 ^{cde}	0.128 ^{cd}	1.451 ^{cd}
T ₉ = CF _{DOA} + SWL _{10 m3} + TWW _{10 m3}	0.233 ^{ab}	0.176 ^a	1.483 ^{ab}
T ₁₀ = CF _{DOA} + SWL _{20 m3} + TWW _{20 m3}	0.235 ^a	0.180 ^a	1.502 ^a
T ₁₁ = CF _{DOA} + SWL _{40 m3} + TWW _{40 m3}	0.228 ^{abcd}	0.154 ^b	1.472 ^{bc}
F-test	**	**	**
CV (%)	12.95	11.79	12.49

^{1/} means within the same column followed by the same letter indicated no statistical difference by DMRT

** indicated significant difference at P< 0.01

จากผลการทดลองทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น ให้ข้อสังเกตว่าการใส่ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำากาส่าและน้ำที่ผ่านการทำบัด ($CF_{DOA} + SWL_{20 m3} + TWW_{20 m3}$ และ $CF_{DOA} + SWL_{10 m3} + TWW_{10 m3}$) มีแนวโน้มให้การเจริญเติบโตผลผลิต และองค์ประกอบของผลผลิตของมันสำปะหลังดีกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับการใส่ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำากาส่า การใส่ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำที่ผ่านการทำบัด และการใส่ปุ๋ยเคมีตามค่าวิเคราะห์ดินอย่างเดียว ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์สมบัติบางประการของน้ำากาส่า และน้ำที่ผ่านการทำบัด (Table 2) พบว่า มีปริมาณธาตุอาหารพืชชน้อยมาก แสดงให้เห็นว่าระบบการทำบัดของเดี่ยวของโรงงานผลิตอาหารออมมีประสิทธิภาพสูง จึงมีปริมาณธาตุอาหารออกมาน้อยมากจนถึงระดับที่ไม่สามารถตรวจจับได้ โดยเฉพาะในกรณีของน้ำที่ผ่านการทำบัด นอกจากนี้ ตัวบันฑัดลองที่มีการใช้น้ำากาส่าอย่างเดียวในอัตราสูง (80 ลูกบาศก์เมตร/ไร่) จะมีผลให้การเจริญเติบโตผลผลิต และองค์ประกอบของผลผลิตของมันสำปะหลัง

น้อยกว่าการใส่น้ำากาส่าอย่างเดียวในอัตราที่ต่ำกว่า (40 และ 20 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ ตามลำดับ) ทั้งนี้ เป็นเพราะน้ำากาส่ามีค่า pH ที่เป็นกรดรุนแรงมาก (extremely acid) และค่าการนำไฟฟ้าที่อยู่ในระดับเค็มมากที่สุด (> 16 dS/m) ดังนั้น การนำน้ำที่ผ่านการทำบัดผสมร่วมกับน้ำากาส่าจะช่วยลดข้อจำกัดในด้านค่า pH และค่าการนำไฟฟ้าของน้ำากาส่าได้ อีกทั้งยังสามารถใช้เพื่อทดสอบน้ำซลประทานได้อีกด้วย

สรุป

การใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำากาส่าอัตรา 20 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ และน้ำทำบัดอัตรา 20 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ ($CF_{DOA} + SWL_{20 m3} + TWW_{20 m3}$, T₁₀) มีผลให้ความสูงต้น นำหนักเฉลี่ยต่อหัว และความกว้างหัวสดของมันสำปะหลังมากที่สุด ไม่แตกต่างกับการใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำากาส่าอัตรา 10 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ และน้ำทำบัดอัตรา 10 ลูกบาศก์เมตร/ไร่ ($CF_{DOA} + SWL_{10 m3} + TWW_{10 m3}$, T₉) และการใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำากาส่าอัตรา

20 ลูกบาศก์เมตร/วินาที ($CF_{DOA} + SWL_{20 m^3}, T_3$) นอกจากนี้ $CF_{DOA} + SWL_{20 m^3} + TWW_{20 m^3} (T_{10})$ มีผลให้ผลผลิตหัวสด และเบอร์เร็นต์แบ่งส่วนหัวสด ของมันสำปะหลังมากที่สุด ไม่แตกต่างกับ $CF_{DOA} + SWL_{10 m^3} + TWW_{10 m^3} (T_9)$, $CF_{DOA} + SWL_{20 m^3} (T_3)$, การใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำจากการสำปะหลัง 40 ลูกบาศก์เมตร/วินาที และน้ำบำบัดอัตรา 40 ลูกบาศก์เมตร/วินาที ($CF_{DOA} + SWL_{40 m^3} + TWW_{40 m^3} (T_{11})$), การใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำจากการสำปะหลัง อัตรา 40 ลูกบาศก์เมตร/วินาที ($CF_{DOA} + SWL_{40 m^3} (T_4)$), การใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำบำบัด อัตรา 80 ลูกบาศก์เมตร/วินาที ($CF_{DOA} + TWW_{80 m^3} (T_7)$) และการใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินร่วมกับการใช้น้ำบำบัดอัตรา 40 ลูกบาศก์เมตร/วินาที ($CF_{DOA} + TWW_{40 m^3} (T_7)$) อย่างไรก็ตาม $CF_{DOA} + SWL_{20 m^3} + TWW_{20 m^3} (T_{10})$ มีผลให้ผลผลิตแบ่งต่อพื้นที่ ความเข้มข้นของธาตุฟอฟอรัสและโพแทสเซียมที่สะสมในส่วนหัวสด ของมันสำปะหลังมากที่สุด ไม่แตกต่างกับ $CF_{DOA} + SWL_{10 m^3} + TWW_{10 m^3} (T_{11})$

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณโครงการพัฒนาวิชาการระหว่างภาควิชาปัชญาภิวิทยา คณะเกษตรฯ กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จังหวัดนครปฐม และบริษัท อินทิเกรทเต็ด รีสิร์ช เทคโนโลยี จำกัด ภายใต้โปรแกรมสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม (ITAP) สาขาวิชา.

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการเกษตร. 2553. คำแนะนำการใช้ปุ๋ยกับพืชเศรษฐกิจ. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 100 น.
- คณาจารย์ภาควิชาปัชญาภิวิทยา. 2558. คู่มือปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ทางดิน ระบบโซต์ ทัศนูปกรณ์. คณะเกษตรฯ กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน, นครปฐม. 174 น.
- ณิชากร ทองมี, ชัยสิทธิ์ ทองจุ, นวัชชัย อินทร์บุญช่วย, ศิรินภา ช่วงโภกาส, เกวลิน ศรีจันทร์,

อัญชิชา พรมเมืองคุก, สุชาดา กรุณາ, ศิริสุดา บุตรเพชร, ชาลินี คงสุด, ธรรมธรวิชช์ แสงงาม และนิรยุทธ คล้าชื่น. 2562. ผลของปุ๋ยอินทรีย์จากศูนย์ปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียของสวนอุตสาหกรรมเครื่องสำอาง ต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของมันสำปะหลัง. วารสารวิทยาศาสตร์เกษตรและการจัดการ 2 (2): 91-105.

ทิพวรรณ แก้วหนู, ชัยสิทธิ์ ทองจุ, นงชัย มาลา, ศุภชัย อำเภอ, วิภาวรรณ ท้ายเมือง, ชาลินี คงสุด, นิรยุทธ คล้าชื่น, ปิยพงศ์ เขตปิยรัตน์ และศิริสุดา บุตรเพชร. 2557. ผลของวัสดุอินทรีย์ผสมจากกาตตะกอนยีสต์และน้ำวีแวนเดต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของมันสำปะหลัง, หน้า 53-66 ใน การประชุมวิชาการระดับนานาชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 11 สาขาวิชาพืชและเทคโนโลยีชีวภาพ, นครปฐม.

ทัศนีย์ อัตตะนันท์ และจงรักษา จันทร์เจริญสุข. 2542. แบบฝึกหัดและคู่มือปฏิบัติการวิเคราะห์ดินและพืช. ภาควิชาปัชญาพิวิทยา คณะเกษตรฯ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. 108 น.

นิรยุทธ คล้าชื่น, ชัยสิทธิ์ ทองจุ, ทศพล พรพรรณ และนวัชชัย อินทร์บุญช่วย. 2560. ผลของวัสดุอินทรีย์ผสมจากผลผลิตอย่างงานผงชูรส (阿米-阿米) และน้ำถ้าลอยต่อผลผลิตของมันสำปะหลัง และสมบัติของติน. วารสารแก่นเกษตร 45 (4): 711-720.

ปริศนา จันทร์ตา, ประดิพัทธ์ บำรุงศรี และอภิสิทธิ์ คล้ายนิล. 2561. สรุปการศึกษาดูงาน ณ โรงงานเอทานอล มิตราผล ไบโอดีเซล (ด่านช้าง), ปราจีนบูรี.

ภาณุพงศ์ ชลชา, ชัยสิทธิ์ ทองจุ, นงชัย มาลา, ศุภชัย อำเภอ, วิภาวรรณ ท้ายเมือง, ชาลินี คงสุด, นิรยุทธ คล้าชื่น, ปิยพงศ์ เขตปิยรัตน์ และศิริสุดา บุตรเพชร. 2557. ผลของการใช้กากระน้ำตาลผงชูรส (阿米-阿米) ต่อการ

- เจริญเติบโตและผลผลิตของมันสำปะหลัง,
หน้า 67-80 ใน การประชุมวิชาการระดับ
นานาชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ครั้งที่ 11 สาขาวิชาระบบทีวีดี,
นครปฐม.
- ยงยุทธ ออสตสภ. 2528. หลักการผลิตและการใช้ปุ๋ย.
สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช, กรุงเทพฯ.
274 น.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2556. สถิติการเกษตร
ของประเทศไทย ปี 2554-2556. กระทรวง
เกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 237 น.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2562. สถิติการเกษตร
ของประเทศไทย ปี 2560-2562. กระทรวง
เกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. 221 น.
- Soil Survey Staff. 2003. Key to Soil Taxonomy:
Ninth Edition. United States Department
of Agriculture, Natural Resources
Conservation Service, Washington, D.C.
332 p.
- Thongjoo, C., S. Miyagawa and N. Kawakubo.
2005. Effect of soil moisture and
temperature on decomposition rates
of some waste materials from agriculture
and agro-industry. Plant Production
Science 8(4): 475-481.